

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/267/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206597
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:3614206597.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: ZH Kredit, s.r.o., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36049581, zastúpenej advokátom: JUDr. Felix Neupauer, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: J. R., nar. X. Z. XXXX, bytom P. XXX, o zaplatenie 38,84 eur s príslušenstvom, vedenej Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 11C/12/2015, takto

rozhodol:

Odvolačný súd pripúšťa späťvzatie žaloby, uznesenie Okresného súdu Trnava z 1. apríla 2015 pod č. k. 11C/12/2015-31 r u š í a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Uznesením označeným vo výroku súd prvého stupňa zastavil konanie a vec postúpil Úradu pred dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Želova 2, 829 24 Bratislava 25. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 15. apríla 2015 zobrala žalobkyňa žalobu (resp. návrh na vydanie platobného rozkazu) späť bez bližšieho odôvodnenia s návrhom na rozhodnutie o zastavení konania a nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z jeho účastníkov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) vzhľadom na právny úkon žalobkyne - späťvzatie žaloby dospel k záveru, že je dôvodné pripustiť späťvzatie žaloby, uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť (§ 208 O. s. p.).

Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konanie vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak s tým druhý účastník nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Ak v prejednávanej veci žalobkyňa vzala žalobu späť ešte pred právoplatnosťou uznesenia a privodila tak i stav potreby zaoberania sa odvolacieho súdu otázkou, či je namieste postup podľa prvej a tretej vety z vyššie citovaného ustanovenia O. s. p. (rozumej pripustenie späťvzatia žaloby, zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a zastavenie konania), alebo naopak podľa jeho vety druhej (tu rozumej nepripustenie späťvzatia žaloby s následkom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ak by toto nebolo napadnuté odvolaním - o aký prípad podľa obsahu spisu malo ísť aj v tejto veci, resp. s následkom vecného prejednávania odvolania, ak by toto podané bolo).

Rozhodujúcim medzi práve priblíženými postupmi je postoj žalovaného k späťvzatiu žaloby. Žalovaný po oboznámení sa so späťvzatím žaloby žalobkyňou s ním nevyjadril svoj nesúhlas.

Pripusteniu späťvzatia žaloby, zrušeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa a zastaveniu konania odvolacím súdom tak v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia. Pre úplnosť sa tu javí vhodné uviesť to, že dôvod na takéto rozhodnutie tu bol napriek tomu, že rozhodnutím súdu prvého stupňa, majúcim sa odstrániť na základe postupu podľa § 208 vety tretej O. s. p., bolo uznesenie taktiež zastavujúce konanie (rozhodné ustanovenie totiž medzi rozhodnutiami súdu prvého stupňa, majúcimi byť odvolacím súdom zrušenými, nerozlišuje a je zjavné, že žalobkyňa v tomto prípade šlo predovšetkým o odvrátenie stavu postúpenia veci správnomu orgánu označenému v tzv. zastavujúcom uznesení okresného súdu); ako aj to, že zdanlivá zvláštnosť v podobe zanesenia presného označenia zrušovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa do výroku uznesenia odvolacieho súdu (na rozdiel od obvyklého umiestňovania takýchto údajov do úvodnej časti - s lakonickejším uspokojením sa vo výroku s druhovým označením napr. za použitia slovného spojenia „napadnuté uznesenie“) mala svoju príčinu práve v tom, že žalobkyňa po doručení jej rozhodnutia súdu prvého stupňa urobila výlučne to, že žalobu vzala späť (a rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo napadnuté, nakoľko tu chýbalo odvolanie).

Pri vyššie priblíženom spôsobe skončenia konania je to štandardne odvolací súd, ktorý má povinnosť rozhodnutia o trovách celého konania (prvostupňového i odvolacieho) a to práve preto, že rozhodnutie súdu prvého stupňa (vyporiadavajúce sa spravidla aj s otázkou trov prvostupňového konania, pričom ani v prejednávanej veci nešlo o výnimku z takéhoto pravidla) sa ruší ako celok. Zákonným podkladom tu okrem ustanovení o trovách konania v prvom stupni (§§ 142 - 151a O. s. p.) pritom sú § 224 ods. 1 O. s. p. a tiež odsek 2 rovnakého paragrafu i zákona (druhé z takýchto ustanovení pri jeho len analogickom použití, nakoľko platné procesné právo proces rozhodovania o trovách konania v súvislosti s nástupom procesnej situácie predpokladanej ustanovením § 208 O. s. p. priamo neupravuje, použiť však treba úpravu významovo najbližšiu a tou je práve úprava rozhodovania o trovách konania v súvislosti so zmenou rozhodnutia súdu prvého stupňa na odvolacom súde - v ktorom prípade rovnako nastupuje následok v podobe nahradenia rozhodnutia súdu prvého stupňa rozhodnutím súdu odvolacieho).

Ak potom žaloba bola vzatá späť bez uvedenia dôvodu a bolo tak treba usudzovať na zavinenie žalobkyne na takomto následku (keďže zavinenie sa tu posudzuje z procesného hľadiska a zásadne pričíta tomu, kto dal k takémuto skončeniu konania podnet), do úvahy prichádzalo rozhodovanie buď podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (uplatnením zákonného pravidla, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak toto bolo zastavené) alebo podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. (tu rozumej uplatnením výnimky z práve zadefinovaného pravidla, vyjadrenej tak, že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je to on, kto je povinný uhradiť jeho trovy). Tým, čo je pre rozhodovanie sa medzi takýmito alternatívami určujúce, je najmä vznik trov konania na strane sporu nenesúcej vinu na zastavení konania v spojitosti s existenciou požiadavky na náhradu (vyjadrenej príslušným návrhom, tu por. i § 151 ods. 1 O. s. p.) a pretože nič z toho tu v prípade žalovaného a vedľajšieho účastníka na jeho strane nebolo, o trovách konania bolo rozhodnuté podľa zákonom ustanoveného pravidla (druhá veta výroku tohto uznesenia).

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.